

Francisco Copello

Neix a Santiago de Xile el 21 de maig de 1938 i mor en la mateixa ciutat, l'11 de maig de 2006.

La carrera artística la desenvolupa principalment a Itàlia i els Estats Units on viu indistintament durant 30 anys; a Xile només torna a viure una dècada abans de partir.

La seva obra es caracteritza per un llenguatge corporal que travessa tota la seva producció artística en diferents formats: collage, fotografia, gravat, performance, mim, pintura.

El gran argument i guió del seu treball és la seva pròpia vida. En diversos períodes de creació ressalta la seva experiència estètica amb importants mestres de l'art contemporani que el distingeixen com un testimoni clau de la història de l'art, vista des de l'estranger, des del marge.

Va estudiar en l'Acadèmia de Belles arts de Florència, Itàlia entre 1962 i 1966, i en Pratt Graphics Center de Nova York durant 1967. Va ser becat pel Fellowship de Nova York Council of the Arts en 1971, on obté el premi Nicolás Copèrnic, per al gravat a Polònia, en la seva versió de l'any 72.

Durant la dècada del 70 realitza les seves primeres incursions en el camp de la dansa i es forma a Nova York amb la coreògrafa Laura Dean, participant en les primeres peces teatrals de Robert Wilson.

Després d'aquestes experiències, inicia un treball artístic a Itàlia basat en el Cos, que destaca per les seves intervencions en l'escena de Milà, específicament en el circuit de l'art corporal que es desenvolupa en la Galleria Diagramma (1975-1978); a Gènova a l'Escola de Dansa de Patrizia Carratu, el teatre Dell'Opera i en el Centre Cultural Campetto 7 (fins a 1984).

En la seva permanència a Europa, durant 10 anys, les seves actuacions van ser registrades per un grup de connotats fotògrafs com Guiseppe Pi, Giovanna del Magre, Maurizio Buscarino i Giuliana Traverso.

Mentre que en el seu Sojorn a Nova York (1986 – 1995) realitza dues grans activitats: Maestro Impressor i Performance.

Com a Màster Print efectua impressions en aiguatinta per a Sandro Chia, Adolph Gottlieb, Keith Haring, Rainer Fetting, Wifredo Lam, Mark Kostabi, Stanley Boxer, Paul Jenkins i Rachel Friedberg, entre altres.

En tant que com performance, forma part del American Acaroni Theatre, simbolitzant obres del repertori de la companyia en diversos teatres com Bruno Walter Auditorium en Lincoln Center i The New School, entre altres, dirigit per Paul Curtis.

Al seu retorn a Xile rep el Premi de la Crítica d'Art 1997 per les exposicions que realitza en el Museu d'Art Contemporani i en la Corporació Cultural de les Comtes. En 1996 ensenyament Bodi-art i expressió corporal en la Universitat de Xile i exhibeix les performances: Vogue, Missa Negra, Raons de Família, Warhola, i El Viatge.

El '99 és l'exposició Antològica de Gravats, Fotografies, Instal·lacions, Collages i Vídeos, en el Museu Nacional de Belles arts, donant un testimoni contundent i històric sobre la seva experiència estètica.

L'any 2001, amb el suport del Fondart realitza una sèrie de 14 serigrafies sobre paper i tela, que posteriorment són exposades en la Corporació Cultural de les Comtes.

Entre les seves últimes figuracions destaca el llançament de l'assaig Fotografia de Performance. Anàlisi autobiogràfica de les meves performances, que publica Vuit Llibres Editors. En aquesta mateixa ocasió el videista Claudio Rojas mostra el documental Chilean boy, on narra la seva carrera de l'artista. (2002); la Retrospectiva de la seva obra en la Pinacoteca de la Universitat de Concepción, titulada Exercicis sobre la memòria i performance "Peça per a bojos" (2003) i la col·lectiva Estel·lar, en el Museu Nacional de Belles arts, realitzant una performance i presentant un vídeo autobiogràfic (2005).

En el 2006 i abans de morir va deixar organitzada l'exposició "El millor de Copello", que reuneix les seves últimes creacions i que es va presentar a la sala de Santiago de la Universitat de Talca.

ACTIVITATS POSTUMAS

2006: Itinerància El millor de Copello a Santiago, Talca.

2007: Collage i exhibició performance "Hello Again". MAC – Parc Forestal.

2007: Homenatge a Copello. Istituto Italià di Cultura.

2009: Col·lectiva "NUCLIS: Quatre dècades de producció artística en les col·leccions del MAC".

2009: Col·lectiva sobre el collage en el MNBA a les seves Sales Museus Sense Murs.

2016: Homenatge 10 anys. Galeria Die Ecke art contemporani i Fundació MESTRESSA.